

מגילת זבולה

לפני כמה שבועות נפטרה זבולה (734), אחרונת הנפילות, מהפרות שאיתן הקמנו את רפת מעג"ל. לאורך חייה הארוכים, היא הניבה 148,000 ליטר חלב, נתון שהפך אותה לאחת מה"אלופות" בייצור חלב ומספר תחלובות (12) בישראל. זבולה גם העמידה מספר רב של צאצאים לענף החלב (והבשר) על הגלבו.

חנן סינגר ורפתני מעלה הגלבו

זבולה – 734, נולדה ב־13.1.84.
תחלובה – בערך שנה, הזמן אחרי
ההמלטה ועד ה"ייבוש" לפני ההמלטה
הבאה, שבו חולבים את הפרה.
זונדה – 6031, נולדה ב־6.12.85.
זלמן – 6221, נולדה ב־18.11.87.
זהורית – 6755, נולדה ב־19.12.92.
זיגוג – 6873, נולדה ב־25.11.93.
זהבה – 7231, נולדה ב־31.7.96.
זבולה – 7483, נולדה ב־26.8.93.

זמביה – 6411, נולדה ב־6.7.92.
זרנוקה – 6628, נולדה ב־11.12.91.
שלוש נינות של נינתה – זלמן, וזהיר
וזליג הן הניניות של זרנוקה, נינתה של
זבולה.

ידעה – מדובר בפרים שממנה
התעברה בלבד.

סעדו לה – הביאו לה אוכל ומים,
ובעיקר מדובר ברפתנים הצעירים
לפני המלטתה האחרונה של זבולה
בקץ תשנ"ח.

ואלה תולדות זבולה: עשר ושש שנה היו ימי שנות זבולה
במותה: וזבולה המליטה בנים ובנות:

את זונדה ואת זלמן ואת זהורית ואת זהבה ואת זבולהג ועוד
בנים שישה: ובניה הלכו בדרך של כל בשר: ומספר צאצאיה
כמספר תחלובותיה תרי"ע: ובערב שבת, בארבע"ע
לחודש השתי"ע, שהוא אחד ועשרים לראשון למניינם,
זבולה נאספה אל עמה, כאשר עיניה אינן רואות ורגליה אינן
הולכות:

כמי נחל עלי בשן, כפלגי דן בארץ שניר, היתה עזה תנובתה
של זבולה, כארץ זבת חלב: כחמש ועשרה ריבוא ליטרים
הניבה בחייה, ובמותה לא נדומו בנותיה:

וזונדה המליטה את זמביה ועוד בנים ובנות: מעשה אמהות
סימן לבנות: וכי גם זונדה היתה ברוכת עגלים וגיבורת
חליבה: וזמביה המליטה את זרנוקה, שחיה עד עצם היום
הזה, ועוד בנים ובנות: וזרנוקה מניבה חלב כמי המבול
בקניוני מדבר, כחמישה ושבעים אלף ליטר בשש תחלובות:
ועטינה עוד נטוי: וזרנוקה המליטה את זכוכית ואת זמיר,
וזכוכית המליטה את זלפה וזכר וזמירה, וזמיר המליטה את
זולה: וזלפה המליטה את זלמן וזהיר, וזכר את זליג: שלוש
נינות של נינתה היו לזבולה במותה, שבעה דורות של
משפחה חלבית על הר הגלבו: שלוש וארבעים עגל נולדו
לה ולבנותיה עד יומה האחרון:

וגם ידעה זבולה מספר רב של שוורים: וולדות היא המליטה
לאומר ולום ומפי ופלור ונדר ושחרן: ושני וולדות נולדו לה
מגיוס ושואג ובוטח:

ובשנותיה האחרונות, כאשר עיניה חשוכות, ורגליה כושלות,
חלבו אותה הרפתנים רק פעם ביום: והרפתנים סעדו לה,
והיא המשיכה להניב חלב: ולפני מותה, זבולה עברה לגור
עם הפרות לפני ההמלטה, בחצר היבשות: ושם היא גוועה,
ושם ממשיכים צאצאיה להמליט ולהיוולד: זכרה ישאר איתנו
לעד: